

Nissarnas kollektivavtal

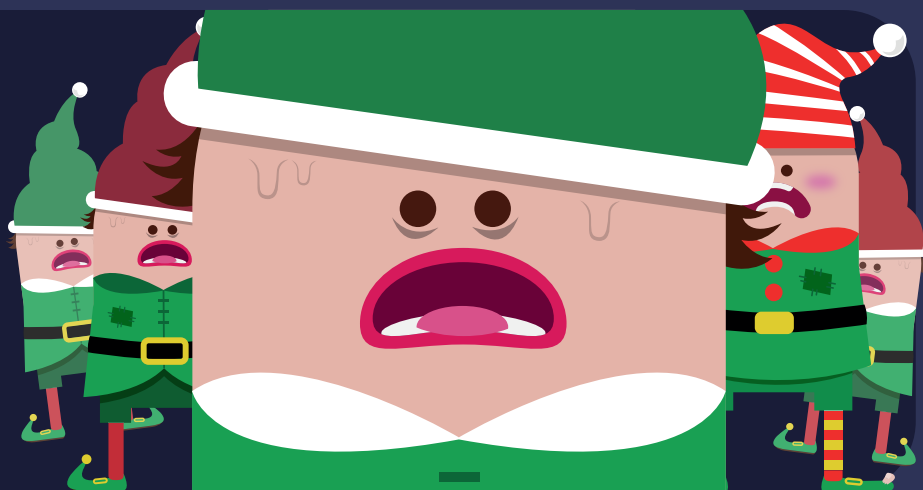

Som alltid när december månad närmade sig fick Nissarna jobba allt längre. De började tidigare och tidigare på morgonen och fick jobba längre och längre på kvällarna. Lunchen blev kortare och ofta fick de äta sin gröt samtidigt som de jobbade.

Chefen, Tomten, var glad och klappade sig på sin stora runda mage när önskelistorna från alla barn blev allt längre och längre och klapparna som önskades allt dyrare och fler. För samtidigt med fler klappar att tillverka tänkte han ju också på alla pengar som föräldrarna skulle betala honom för att göra och dela ut på julaftonen. Hans stora mage blev större och hans skägg lockigare bara han tänkte på alla pengar som han skulle få in. För att inte tala om hur härligt det kändes att åka hela världen runt, för han var ju en väldigt viktig man, Tomten, som alla ville ha på besök och väntade på den där viktiga dagen. När han tänkte efter så skulle han nog höja priset också på varje besök, då kunde han ju tjäna ännu lite mer pengar och kanske köpa en ännu större fabrik och en ny släde och flera renar. Men några fler Nissar, det hade han inte råd med!

Att Nissarna hade börjat se mindre glada ut och blev allt mindre och smalare och hade mörka ringar under ögonen av trötthet av att jobba mer och mer och få mindre och mindre tid att vila, det var något han varken såg eller tänkte så mycket på. Att de hade slitna skor och slitna kläder och ont i sina kroppar för att de stod och sprang från tidig morgon till sena kvällen, ja ibland natten, det såg inte Tomten.

Till en dag när en av Nissarna plötsligt föll ihop vid sin arbetsplats. Alla de andra Nissarna blev väldigt rädda och slutade jobba och samlades runt sin kompis. Hamrandet och spikandet slutade och det blev alldeles tyst. Då vaknade Tomten upp ur sina drömmar om hur han kunde tjäna mer pengar – och hörde tystnaden. Vad stod på?

Tomten kom med stora kliv ut i Nissefabriken och skrek med stark basröst:

Varför finns här inga Nissar som jobbar? Det blir ingen gröt till kvällen om ni inte genast sätter igång. Och ni får jobba hela natten.

Men då klev en av Nissarna fram och slet av sig sin tomteluva och höjde sin slitna och värkande näve och ropade:

Vår Nissekompis har svimmat för att han är helt slut, han orkar inte längre, och det gör inte vi heller! Vi kommer inte göra en enda julklapp till om vi inte får vila, mer mat och lite längre raster och nya kläder och skor eller lön för vårt jobb så att vi kan handla själva!

Tomten blev alldeles röd och svettig i ansiktet och den stora magen höjdes och sänktes i en väldig fart när han andades häftigt. Hur skulle det nu gå med julaftonen och alla barnen som inte får sina klappar – och han själv som inte skulle få betalt för sina klappar.

En efter en tog Nissarna ett steg fram mot Tomten och gjorde som sin Nissekompis som tagit första klivet: de slängde av sig sina totemössor och höjde sina slitna nävar och ropade:

Vi gör inte en enda julklapp till!

Och så satte sig alla ned på golvet, med armarna i kors och blängde ilsket på Tomten. Nu hade de fått nog!

Tomten som nu var alldeles utom sig visste inte vad han skulle ta sig till – vägra jobba, det hade han aldrig varit med om tidigare. Han gick till Tomtemor för att beklaga sig och söka stöd. Men hos Tomtemor, som länge sett hur det var fatt med Nissarna, att de var trötta och slitna och inte fick någon vila eller lön för sitt jobb och försökt berätta det för Tomten, där fick han inget stöd alls. Tvärtom.

Tomten funderade och var inte alls glad över att prata med dem, det var ju han som bestämde. Men det är klart, det var ju Nissarna som gjorde alla saker som han tjänade pengar på.

Då slog det honom...

Jag behöver ju Nissarna!

Så Tomten gick ut till alla Nissarna som fortfarande satt kvar på golvet med armarna i kors och sade:

Hörni Nissar, vi måste ju lösa det här. Vi måste sätta oss och prata, men jag kan ju inte prata med er allihop samtidigt. Ni får välja några av er Nissar som ni litar på och så kommer ni in till mig på julkontoret och så pratar vi.

Hela natten satt Nissarna inne hos Tomten och förklarade hur de skulle kunna jobba olika tider och få lite mer vila och nya kläder och få lön för sitt jobb. Många gånger under natten reste sig Tomten och försvann ut – arg och sur. Men han kom alltid tillbaka när han tänkte på att han ju behövde Nissarna.

Till slut kom Tomten och Nissarna överens. Nu hade de några regler som de skrivit ned på ett papper och skrivit på tillsammans: Tomten och Nissen som tog första klivet fram och protesterade.

Så kom det sig den där dagen i december några veckor före jul-afton att Nissarnas kollektivavtal blev till.

Vad hände med Nissen som svimmade, kanske ni undrar? Jo, när han fick vila några dagar och äta sig mätt fick han nya krafter och kunde börja göra julklappar igen. Och nu behövde han inte längre jobba lika länge, nu fanns ju Nissarnas kollektivavtal!

Och för att inte Tomten skulle falla tillbaks i gamla vanor inför december och att julaftonen närmar sig så bestämde Nissarna också att varje första advent skulle man kalla till förhandling om Nissarnas kollektivavtal.

